

Прогулянка лісовими стежками

Андрій Сагайдаковський

12.03 – 08.04.2014

Коло тем Андрія Сагайдаковського не в останню чергу виростає з його давніх захоплень, які згодом лише набувають глибини переосмислення й проживання, перекочуючи сюжетами на поверхню килимів. «Прогулянка лісовими стежками» – не є виключенням. Уже від самої назви віє виразним настроєм, знайомим по піших походах Мартіна Гайдеггера – мабуть, найвпливовішого філософа у житті Сагайдаковського, портретованого та цитованого художником. Через це, виставка має власний темп, повільніший за невідчепний від повсякдення рух авта чи навіть велосипеда, темп відлюдної вакації.

За поясненням автора, експозиція стала результатом зібрання низки робіт, найстаріші з яких датовані 1998 роком, а найновіші – 2013-м, та відсилає до ймовірної для кожного художника ситуації, коли «емоції зашкалюють», а перенапряга життя відводить від роботи. Не торкаючи пензля протягом кількох місяців, Сагайдаковський привіз до Києва ті килимки, які сам називає «старими», проте, без сумніву, саме вони є до часу.

«Прогулянка...» увібрала в себе мотиви, вже знайомі глядачеві з минулих виставок. Це спроба вести діалог за будь-яких умов непорозуміння, перегравання відносин із західними митцями, обрамлення «невдомих» тощо. Але центрація цих мотивів вибудовується за іншої оптики. Найперші килимки – просторові. Ті, що відтворюють зв'язок між непорушеною природою та людиною, не зважаючи на те, чи є між ними бар'єр (як на роботі «Сутінки. Пейзаж за вікном», 2013), чи його немає («Дивись! не заблукай», 2006), чи коли існування перешкоди взагалі залишає за собою статус примарної огорожі («Прогулянка лісовими стежками», 2013). Килим набуває автентичного єства – стає природною зоною, садом чи лісом, який можна «взяти з собою», або, навпаки, загубити в ньому себе. Як буквально, так і метафізично. Як, безпосередньо, на прогулянці поміж контролюючих час дерев – так і у спокої спогадів, з яких виринає ніби Японія, рослинний орнамент («Діалоги», 2013), що відсилає до «японсько-західного» проекту «Розмови» та Гайдеггерівського діалогу з японцем. Виринають дитячі «кривляння» у душі Френсіса Бекона (ще одного «вчителя» Сагайдаковського) або ж «Портрет старої бабці», який не тільки «повторює», але й нагадує Рембрандта.

На відміну від попередніх проектів, переповнених «енергією непорозуміння» невпинних діалогів, з якої, на думку Сагайдаковського, складається справжнє життя та виходить мистецтво, «Прогулянка лісовими стежками» трохи притримує палкість тих дискусій. Задля того, аби свій час мала не така вже й беззмістовна одностороння комунікація, що дозволяє чути Буття. Чути на зосередженій і ненав'язливій прогулянці. Чути оком.

Борис Філоненко

*За додатковою інформацією, фотоматеріалами, коментарями учасників подій звертайтеся:
координатор проектів Віра Лой, 067 547 22 86, pr@gudimov.com.*

Арт-центр Я Галерея у Києві, Хорива, 49Б, /044/ 492 92 03, у Дніпропетровську, Гусенка, 17, /056/ 713 57 13